

[Leonhard Hansen.]

vendig, og den er vedblivende nødvendig, saa længe der hersker den Arbejdsløshed, som der er.

Der er rettet Angreb paa Loven i Massevis i den dertil indrettede Presse; man har snakket noget om, at Arbejder er gaaet til Udlandet, f. Eks. har man i den Forbindelse talt om, at Skibsbygningsarbejde grundet paa manglende Overarbejde er gaaet til Udlandet. Enhver kan sige sig selv, at det er ikke andet end Skriverier i Bladene; det har ikke været andet end et Anslag mod Lovgivningen. Hvis jeg ikke husker meget fejl, er det med Hensyn til Skibsværftet i Aalborg, at man hævder, at man der ikke har kunnet skaffe den fornødne Arbejdskraft. Men for saa vidt man ikke kan skaffe den, hjemler Loven Ret til at foretage det Overarbejde, som er fornødent, i Henhold til den Dispensationsbestemmelse, som er givet Ministeren i Lovens § 9. Det er altsaa kun Snak, og det er det samme, som gøres gældende over for saa megen anden Lovgivning. Jeg tænker her paa Lærlingeloven. Der kom der ogsaa Klager i Bladene, snart i den ene og snart i den anden Retning, alt sammen anlagt paa at lægge den Regering for Had, som har gennemført den Lov, denne Lov, som sammen med Loven om Forbud om Overarbejde, naar den har virket tilstrækkelig længe, vil komme til at virke til Tilfredshed for alle Parter, der skal arbejde under den.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen slaar fast, at Loven har virket skadeligt, idet den har bevirket Annullering af Ordre og har ødelagt Mulighederne for Merarbejde og virket til at indskrænke Produktionen. Jeg synes, det vilde være rimeligt, og jeg henstiller meget til det ærede Medlem, at han her giver gyldige Beviser for, at det, han siger, er rigtigt. Jeg har nemlig den bestemte Opfattelse, at det ikke er rigtigt. Jeg vil tillade mig at gaa saa langt at sige, at der slet ikke er noget af det, som det ærede Medlem her er fremkommet med, som er rigtigt.

Selvfølgelig er det vanskeligt at paa-pege de Svingninger i Arbejdsløshedstallet, som er sket netop som Følge af Loven. Det er vanskeligt at gøre det statistisk op. Men jeg havde Lejlighed til sidste Aar, da vi havde samme Sag til Behandling, at fremkomme med nogle Oplysninger, som er ganske friske, og som er fremkommet ganske kort efter, at Loven var traadt i Kraft, det drejer sig kun om et Tidsrum af ca. 3 Maanedere.

Jeg omtalte den Ordning, der var

truffet for Typografernes Vedkommende ved de fire store københavnske Dagblade, hvor der ved Lovens Ikrafttræden straks kom 25 Mand mere i Arbejde. Jeg gjorde opmærksom paa, at vi havde Oplysninger fra Kvindeligt Arbejderforbund, af hvis Medlemmer der paa det Tidspunkt var kommet 100 flere i Arbejde; for Fabriksarbejdernes Vedkommende var ligeledes ca. 100 flere kommet i Arbejde, Bryggeriarbejdernes Ordning holder ca. 300 Mand i Arbejde.

Disse Oplysninger kan suppleres med Oplysninger fra adskillige andre Tilfælde, som fuldt ud taler for Lovens Berettigelse. (Boeck-Hansen: Hvis de er rigtige!). Jeg skal kun — det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil muligvis tvivle paa, at de er rigtige — eksempelvis anføre Resultatet fra en bestemt Kategori inden for en af de københavnske Afdelinger af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, hvor det har været muligt at optage en Statistik. Jeg gør i den Forbindelse opmærksom paa, at det er praktisk talt umuligt inden for Smedeforbundet i Almindelighed at optage en saadan Statistik, men denne Afdeling har kunnet gøre det og har gjort det.

Denne Statistik er fuldkommen nøgternt udarbejdet. Jeg fremsætter disse Oplysninger saa koncist, som jeg nu gør det, for at skitsere den Fremgangsmaade, der er brugt inden for de Forbund, som har indgivet Indberetning til De samvirkende Fagforbund. Det Materiale, der er Tale om, er bearbejdet statistisk, og det giver Oplysninger, der selvfølgelig først og fremmest bygger paa en god og fast langvarig Beskæftigelse for de flestes Vedkommende paa vore industrielle Virksomheder, og Statistikken gælder kun disse industrielle Virksomheder inden for Jernindustrien i København.

I Aaret fra 1. Oktober 1935 til 1. Oktober 1936 og fra 1. Oktober 1936 til 1. Oktober 1937, altsaa indtil Loven traadte i Kraft, var der inden for den Afdeling, jeg omtaler, beskæftiget konstant 1 250 Medlemmer i fast Arbejde og af disse ca. 900 paa disse omtalte større Virksomheder. Hvis vi ser paa Aaret fra 1. Oktober 1937 til 1. Oktober 1938, et helt Aar, hvor Loven har virket, og tager vi de særlige Afspadseringsregler, vi har f. Eks. med Havnesammenslutningen, Bryggeriforeningen, de kemiske Fabrikker, de store Magasiner, de store Olie- og Benzinselskaber, Glasværkerne, Brødfabrikkerne, Hovedstadens Dagblade, samtlige Tobak-, Cigar- og Cigaretfabrikker, Entreprenørvirksomheder, Tekst-